

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การให้เอกสิทธิ์แก่พยานบุคคลที่เป็นบุคคลในครอบครัวของผู้ต้องหาหรือ จำเลย: ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มประเทศที่ใช้ระบบคอมมอนลอว์ กับซีวิลลอว์
ชื่อผู้เขียน	เพชรพรทิ พิมพ์พัฒน์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธานี วรรณนารถ
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2557

บทคัดย่อ

เมื่อมีการกระทำความผิดอาญาเกิดขึ้น พยานหลักฐานต่างๆ มีความสำคัญต่อการพิสูจน์ความผิดของผู้ต้องหาหรือจำเลย ซึ่งพยานบุคคลเป็นพยานหลักฐานที่มีความสำคัญมากและจะขาดเสียมิได้ในการดำเนินคดีอาญา เนื่องจากสามารถอธิบายเชื่อมโยงเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้ ปัจจุบันศาลยังคงรับฟังคำให้การหรือคำเบิกความของพยานที่เป็นบุคคลในครอบครัวของผู้ต้องหาหรือจำเลยมาลงโทษจำเลยได้ อย่างไรก็ตาม การสืบพยานประเภทนี้จะทำให้เกิดปัญหาที่ตามมา เช่น การขัดขึ้นหมายเรียกไม่ยอมมาศาล หรือรวมถึงการให้การหรือเบิกความเท็จ และยังส่งผลทำให้ครอบครัวแตกแยก สมาชิกในครอบครัวสิ้นความไว้วางใจต่อกัน และปัญหาที่สำคัญที่สุดก็คือเป็นสาเหตุแห่งการเกิดอาชญากรรมต่างๆ ซึ่งนับว่าเป็นผลเสียแก่สังคมอย่างยิ่ง

ในการแก้ปัญหาดังกล่าว กลุ่มประเทศที่ใช้ระบบซีวิลลอว์ทั้งประเทศฝรั่งเศสและเยอรมนี กลุ่มประเทศที่ใช้ระบบคอมมอนลอว์ทั้งประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ ต่างก็มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการให้เอกสิทธิ์แก่พยานไว้ในกฎหมายของตน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความคุ้มครองคุณค่าทางสังคมซึ่งมีความสำคัญมากกว่าการค้นหาความจริงจากพยานบุคคล ถึงแม้ว่าการให้เอกสิทธิ์เช่นนี้จะมีผลเป็นการขัดขวางต่อการแสวงหาข้อเท็จจริงในคดีไปบ้าง

เมื่อได้ทำการศึกษาถึงการให้เอกสิทธิ์แก่พยานดังกล่าว ผู้เขียนเห็นว่าประเทศไทยควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในส่วนของพยานหลักฐาน โดยการนำเอาเอกสิทธิ์ของพยานที่เป็นบุคคลในครอบครัวของผู้ต้องหาหรือจำเลยมาใช้ อนึ่ง การนำเอาเอกสิทธิ์ของพยานที่เป็นบุคคลในครอบครัวของผู้ต้องหาหรือจำเลยมาใช้ในประเทศไทยนั้นต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่นๆ ประกอบด้วย เช่น สภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และระบบกฎหมาย ตลอดจนแนวโน้มนโยบายทางอาญาของไทย เพื่อให้เอกสิทธิ์ของพยานดังกล่าวสามารถนำมาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับประเทศไทยต่อไป